

Ποιμαντικαὶ Ὑποθῆκαι ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς Ἐγκαινίοις νέου Ναοῦ

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ, 26.10.2003 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου τὰ ἱερά Ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, σπὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σπὴν ὁποῖαν προῖσταται ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ναζάριος, σπὴν περιοχὴ τῆς Πραιτωρίας Νοτίου Ἀφρικῆς.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη τὸ ἀκόλουθο κείμενο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, τὸ ὁποῖο ἐγράφη εἰδικῶς γιὰ τὴν περίστασι αὐτή.

Ἡ πνευματικὴ μας εὐγένεια*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλους ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ εὐχομαι ἢ Χάρις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ πλημμυρίξῃ τὰς καρδίας Σας πάντοτε μὲ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν χαρὰν τοῦ Θεοῦ Πατρός, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

* * *

Ἐν πρώτοις, ἐπιθυμῶ νὰ ζητήσω ἐκ βάθους καρδίας νὰ μὲ συγχωρήσητε, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἢ ἀγάπη Σας θὰ μὲ συγχωρήσῃ, διότι δὲν κατώρθωσα τελικῶς νὰ εὐρίσκωμαι πλησίον Σας, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ ὄντως ἱστορικὴν ἡμέραν, ἂν καὶ ἐπιθυμοῦσα τοῦτο τόσοσ πολύ...

Ἐλπίζω ὅμως καὶ εὐχομαι νὰ ἀξιωθῶ, ὥστε μὲ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας νὰ Σᾶς ἐπισκεφθῶ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὴν σταθερότητά Σας καὶ τὴν πρόδόν Σας εἰς τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν θεοφόρων Πατέρων μας.

* * *

Ἐν συνεχείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πολὺ σημαντικοῦ γεγονότος τῶν ἱερῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, θεωρῶ σκόπιμον νὰ Σᾶς προτρέψω νὰ μὴ λησμονῆτε ποτὲ ὠρισμένας βασικὰς καὶ σωτηριώδεις ἀληθείας τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας.

Κάθε Χριστιανός είναι Ναός τοῦ Θεοῦ, εἶναι κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Δὲν εἴμεθα μόνον «ποίημα» τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔφερε διὰ τῆς φυσικῆς γεννήσεως ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι καὶ μᾶς ἔπλασε κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσίν Του.

Ἄλλά, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματός μας, τῆς ὑπερφυσικῆς αὐτῆς γεννήσεως, ἀπέθανεν ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος καὶ ἀνεστήθη ἓνα νέον «ποίημα», μία νέα κτίσις μὲ ἓνα εἰδικὸν προορισμόν, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: «ἐκτίσθημεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς»¹.

Ἐνῶ δηλαδή εἰς τὴν πρώτην μας δημιουργίαν ἐγεννήθημεν ὡς ἄνθρωποι, εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν μας ἐκτίσθημεν ὡς ἅγιοι Ναοὶ τοῦ Θεοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ δοξάζεται ὁ Θεὸς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν, διὰ μέσου τῶν ἀγαθῶν ἔργων τῆς ἀγιότητος, δηλαδή τῶν ἔργων τῆς μετανοίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγνότητος.

Καὶ ἐπὶ πλέον, ὡς Ναοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐχρίσθημεν καὶ ἐσφραγίσθημεν μὲ τὸ Ἅγιον Μῦρον καὶ ἐλάβομεν τὰς πλουσίας δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐκτοτε εἴμεθα, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον: «ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις»² καὶ «Χριστοῦ εὐωδία»³ καὶ υἱοὶ Θεοῦ καὶ κατὰ χάριν θεοί.

* * *

Αὐτὰς τὰς μεγάλας καὶ σωτηριώδεις ἀληθείας μᾶς ὑπενθυμίζουν τὰ ἱερὰ Ἐγκαινία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου σήμερον μᾶς βοηθοῦν νὰ συνειδητοποιήσωμεν βαθύτερον τὴν πνευματικὴν ταυτότητά μας καὶ νὰ συναισθανθῶμεν τὴν εὐγένειάν μας, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς λησμονοῦμεν συχνά, ὡς ἀδύνατοι.

Εἰς τὸν Ναὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρισκώμεθα πάντοτε σωματικῶς διὰ νὰ λατρεύωμεν τὸν Κύριόν μας· εἴμεθα ὅμως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι Ναοὶ Θεοῦ καὶ ἐπομένως, δυνάμεθα ἀδιαλείπτως, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας Του, νὰ προσφέρωμεν εἰς Αὐτόν, ὡς θυσίαν ζῶσαν, τὴν ὑπαρξίν μας: τὴν ἀγιότητα τῶν σκέψεών μας, τῶν λόγων μας καὶ τῶν ἔργων μας.

Ἰδιαιτέρως ὅμως, ὀφείλομεν ὡς Χριστιανοὶ πνευματοφόροι καὶ φωτοφόροι, νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Σωτῆρα μας τὸ εὐῶδες θυμίαμα τῆς ἀγάπης, διότι, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης: «ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐτελειώθησαν πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ»⁴, καὶ διότι «δίχα ἀγάπης οὐδὲν εὐάρεστόν ἐστιν τῷ Θεῷ»⁴.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, νὰ μὴ λησμονῶμεν ποτέ, ὅτι εἴμεθα, κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, «θυμιατήριον βασιλικόν»: «ὄπου ἂν ἀπέλθωμεν τοῦ οὐρανοῦ πνέοντες μύρου, καὶ τῆς πνευματικῆς εὐωδίας»⁵.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Εὐχομαι ἢ Χάρις τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων σήμερον νὰ ἐκχυθῇ πλουσίως εἰς τὰς καρδίας Σας, νὰ Σᾶς ἀνακαινίσῃ, νὰ Σᾶς μεταμορφώσῃ καὶ νὰ

καταστήση τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης μεταξύ Σας ἰσχυροτέρους καὶ ἀκαταλύτους.

Παραμείνατε ἠνωμένοι μετὸν πνευματικὸν ποιμένα Σας, τὸν σεβαστὸν Ἀρχιμανδρίτην πατέρα Ναζάριον καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ μετὴν Ἱερὰν Σύνοδόν μας, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ εἴμεθα ἠνωμένοι μετὸς τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἰς τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως.

Εἴθε τὸ Μικρὸν Ποίμνιον, ἀλλὰ τοῦτο νὰ μὴ Σᾶς φοβίξη, διότι εἶναι μαζί Σας καὶ μαζί μας, ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὁ Κύριος, δηλαδή ἡ Ἀλήθεια.

Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος μᾶς ὑπενθυμίζει, προκειμένου νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ, ὅτι ὁ Χριστὸς μας *«ἀπεκάλεσε τὸν ἑαυτὸν Του Ἀλήθειαν, καὶ ὄχι συνήθειαν»*.

Μία πρᾶξις λανθασμένη· μία τακτική, ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ· μία συνήθεια χωρὶς Ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν οἱ πολλοί, ὅπως εἶναι, λόγου χάριν, τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἄλλαι συνήθειαι, τὰς ὁποίας εἰσήγαγεν ἡ καινοτομία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ· ὅλα αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐπηρεάζουν, οὔτε νὰ τὰ υἰοθετῶμεν.

Τοὺς εὐσεβεῖς ἐνδιέφερεν ἀνεκάθεν ἡ Ἀλήθεια καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ Συνήθεια, διότι ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς Καρχηδόνας: *«Ἡ ἀρχαιότης»*, δηλαδή ἡ μακροχρόνιος συνήθεια, *«δίχως τὴν ἀλήθειαν εἶναι χρονία πλάνη»*.

* * *

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδριῖτα πάτερ Ναζάριε·

Καὶ πάλιν Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ, καθὼς καὶ ὅλον τὸ Ὁρθόδοξον Ποίμνιόν Σας, εὐχόμενος ἐνίσχυσιν εἰς τὸ βαρύτερον ἔργον Σας καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἱεραποστολικὰς δραστηριότητάς Σας, μετὴν βοήθειαν τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Σᾶς συγχαίρω, ὡς καὶ τοὺς Συνεργάτας Σας, ἰδιαίτερος δὲ τὸν Πανοσιώτατον πατέρα Ἡλίαν, ἀλλὰ καὶ ὅσους συμπαρίστανται καὶ συμμετέχουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Μαρτυρίαν Σας.

Εἴθε τὰ ὀνόματα ὄλων Σας νὰ παραμείνουν αἰωνίως ἀνεξίτηλα εἰς τὴν Βίβλον τῆς Ζωῆς.

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ ἐγκαρδίων εὐχῶν,
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Πρὸβλ. Ἐφεσ. β' 10. / 2) Β' Κορινθ. ε' 17· Γαλ. στ' 15. / 3) Β' Κορινθ. β' 15-16. / 4) Ἁγίου Κλήμεντος Ρώμης, PG τ. 1, σελ. 312Α. / 5) Ἱ. Χρυσόστομου, PG τ. 61, σελ. 429, § 6.

(*) Τὸ κείμενο αὐτό, μὲ κατάλληλη προσαρμογή, ἀνεγνώσθη ἐπίσης τόσο στὰ Ἐγκαίτια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν περιοχὴ Ἐμποῦ τῆς Κέννας, τὴν Κυριακὴ, 20.10.2003 ἐκ.ήμ., ὅσο καὶ στὰ Ἐγκαίτια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ καὶ Τριῶν νέων Ἱεραρχῶν, στὸ Γισχάννεσμπουργκ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τὴν Κυριακὴ, 27.10.2003 ἐκ.ήμ.

Πλῆρες χρονικὸ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ταξιδίου στὴν Κέννα καὶ τὴν Νότιο Ἀφρικὴ, θὰ παρουσιασθῆ ἐντὸς ὀλίγου.